

Слава Україні! Героям слава!

Autor: Vladislav Malcev

K čemu je ruské ultrapravici islám?

Osmnáctého února [2016] vrchní soud potvrdil rozsudek vyneseny vůdci Bojové organizace ruských nacionalistů (Боевая организация русских националистов, BORN) Iljovi Gorjačevovi (Илья Горячев). Zdálo by se tedy, že za případem BORN byla udělána tečka. Mnozí z účastníků nicméně zůstali ve stínu, stejně jako činnost některých kompliců Gorjačeva, o nic méně významných představitelů ruské ultrapravice. Tito lidé založili v Rusku skutečná neonacistická hnutí, přičemž společně s jejich náboženstvím převzali zkušenosti a principy radikálních islamistů. Lenta.ru se pokusila vyjasnit, čím radikální islám ruské ultrapravičáky tak přitahuje, a zda se máme obávat pravověrných nacistů.

Árijský islám

Minulý rok na podzim média aktivně probírala příběh Daniila Ljaščuka (Даниил Ляшук), běloruského neonacisty, který nějakou dobu žil v Petrohradu. Po odjezdu na Ukrajinu konvertoval k islámu, přijal jméno Danijal al-Takbír (známý také pod přezdívkou **Mudžáhid**, pozn. DP) a vstoupil do řad svou krutostí a vysloveně zločineckými aktivitami nechvalně proslulého policejního praporu **Tornado**. Ani poté, co se stal muslimem, se Ljaščuk nevzdal nacismu (založil na [VK] skupinu o muslimských divizích SS) a rasismu. Nyní se ale opíral o poněkud méně autoritativní zdroje, například **Šamila Basajeva**, podle něhož Rusové skutečně pocházejí z opic, jak pravil jejich Darwin, ale muslimové jsou potomky prvních lidí, které stvořil Bůh.

Všeobecně známý je i Alexandr „Saíd“ Ogorodnikov (Александр „Саид“ Огородников), 1] vůdce oděského Autonomního odporu (Автономное Сопротивление), účastník masakru v Domě odborů 2. května 2014.

Saíd Ogorodnikov slaví masakr v Domě odborů

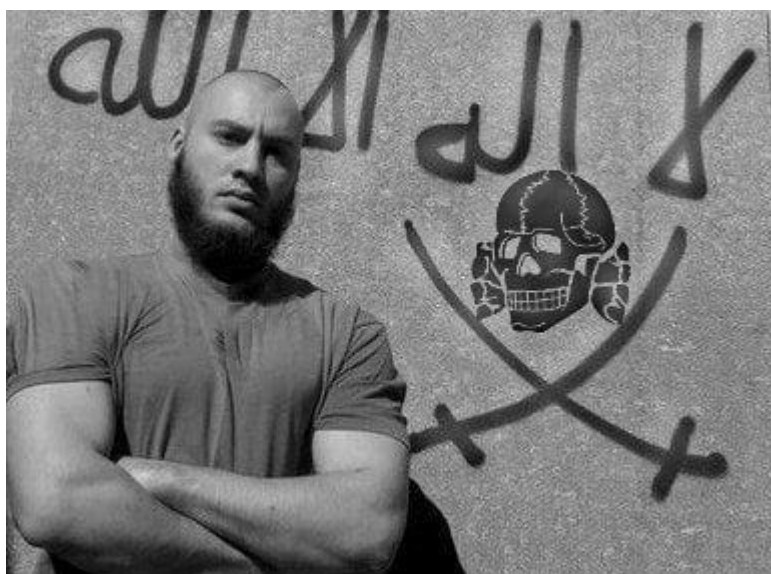

Saíd Ogorodnikov na snímku Civilního korpusu Azov

Pod jménem Saíd se stal hlavou Slovanského džamátu Oděsa (Славянський джамаат Одессы) a následně bojoval na Donbasu v řadách muslimského praporu Krym (pod volacím znakem Vетер – Ветер, na sociální síti VK vystupující pod jménem Alexander Vетер, pozn. DP).

I on harmonicky spojoval islám s nacismem. Pózoval před motivy s esesáckým smrtihlavem vedle arabských nápisů.

Existují svědectví o tom, že ruští konvertité k islámu z řad ultrapravičáků odcházejí do Sýrie, aby tam bojovali v řadách v Rusku zakázaného Islámského státu.

Podle slov Saída Ogorodnikova: „Islamobanderovci přijdou - a zjednájí pořádek!“

Bývalý NS/HC Straight-Edge Ogorodnikov slaví muslimský Svátek obětování „Íd al-adhá“

Následně se vracejí zpět, aby [v Rusku] dělali nábor stoupců a plánovali útoky.

Danijal al-Takbir (Daniil Ljaščuk) - fotbalový chuligán, NS rapper, nacionální socialista a ... salafista.

Jak a kdy se ideje nacionálního socialismu propletly s wahhábismem? Jak je to vůbec možné?

Přece jen bývali imigranti z muslimských zemí nebo lidé z muslimských regionů Ruska tradičně hlavním terčem útoků primitivních neonacistů. Ve skutečnosti se však obě hnutí sblížovala již dlouho. V určitý moment se tedy jejich cesty musely spojit.

V prosinci roku 1995 proběhla v muzeu Majakovského prezentace časopisu *Národ* (Нация). Časopis vydával Ruský národní svaz (v roce 1998 přejmenován na Ruskou nacionálně socialistickou stranu) Konstantina Kasimovského (Константин Касимовский). Muže, který jako první začal nabírat [do své organizace] skinheady, a organizoval zátahy s cílem očistit Moskvu od cizinců.

U vchodu do budovy, kde se konference konala, položili na zem americkou vlajku. „Nebylo možné na ni nešlápnout, jediné přeskočit, a po obou bocích stáli urostlí muži v maskáčích,“ vzpomíná novinář Alexej Čelnokov. „Na pódiu za stolem seděli čtyři lidé. Jeden, v černém obleku a se svastikou na rukávu, vedl shromáždění:

„Naší cestou je radikální revoluce přinášející nacionální a sociální osvobození... Našimi spojenci jsou v první řadě islámští fundamentalisté, kteří statečně bojují proti velkému šajtánovi.“

Poté moderátor pozval k mikrofonu vlivného představitele „islámských militantů“ Gejdara Džemala (Гейдар Джемаль) předsedy Islámské komise Ruska (Исламский комитет России /G. Džemal zemřel 5. prosince 2016, pozn. DP/).

Tato semena padla na úrodnou půdu, ale plody z nich vzešly teprve pozvolna. V březnu roku 2004 byla publikována Deklarace o založení hnutí ruských muslimů (Декларация о создании движения Русских Мусульман), které se definovalo jako „avantgardní výspa árijské rasy“ (tento citát nepochází z Deklarace, nýbrž z rozhovoru pro noviny «Газета» 14. září 2004 – *Ислам голубоглазый. Или почему некоторые русские становятся мусульманами /Modroooký islám aneb proč se někteří Rusové stávají muslimy/*: cit. Harun al-Rusi: „И на русских как на передовом бастионе арийской расы в полной мере лежит миссия Зулькарнайна“). V čele *džamátu* (společenství, pozn. DP) ruských muslimů Banu Zul'karnajn (Бану Зулькарнайн) stál Harun al-Rusi (Харун ар-Руси), jinak Vadim Sidorov, v minulosti vůdce mládežnických oddílů Ruského nacionálního sněmu (Русский Национальный Собор), Kongresu ruských komunit (Конгресс русских общин) a Hnutí na podporu armády (Движение в поддержку армии). V létě 1998 se do DPA pokoušel nalákat velitele regionálních poboček Ruské národní jednoty (Русское национальное единство), kteří odcházeli od Alexandra Barkašova.

*Delegace NORM v Kapském městě, 2010. **Vadim Sidorov** (Harun al-Rusi) třetí zleva, vedle něj Grigorij Mavrov (Amir Hamdaní al-Maliki)*

Po selhání DPA v parlamentních volbách v roce 1999 Sidorov odešel z politiky, ale v roce 2002 se dostal na semináře pořádané Džemalem, a za rok po nich přijal novou víru. „Džemal mi vyjevil logiku islamismu,“ přiznává se Sidorov. „Na džemalizmu Sidorova přitahovaly jeho pravicové aspekty,“ tvrdí Fatima (Anastasia) Ježovová, účastnice těchto seminářů. „Rozčarován současným politickým nacionalismem, pokračoval hlouběji ve svém ideologickém a religiózním pátrání v rámci téhož pravicového, antiliberálního diskurzu.“

Harun Sidorov hledající...

V červnu roku 2004 na bázi Banu Zal'karnajn a několika komunit slovanských neofytů, Sidorov založil Národní organizaci ruských muslimů (Национальная организация русских мусульман, NORM). Všichni kolem něj se vyznačovali týmiž vazbami na ultrapravicové prostředí. Novinářka Jelena Rodinaová vzpomíná na setkání s velmi blízkým spolupracovníkem Haruna, Amira Hamdaní al-Malikiho (Grigorij Mavrov), kdy poukazuje na skutečnost, že dříve byl členem Nacionálně-státní strany Ruska (Национально-державная партия России) a RNE. Účastnil se mnohých nacionalistických akcí, ale byl nacionalismem zklamán, a křesťanství začal vnímat jako náboženství slabých.

Grigorij Mavrov (vlevo)

V roce 2008 se emír petrohradského NORM Maxim (Bajdak – Максим Байдак) , který si změnil jméno na Salman (Salman Sever – Салман Север), přiznal, že sám pochází z ultrapravicového prostředí a jádro NORM v Moskvě a Petrohradu tvořili bývalí národovci a vlastenci, kteří přehodnotili svůj vztah k islámu.

„Saíd“ Ogorodnikov (vlevo) a „Salman Sever“ (uprostřed)

Nacisté jdou do „emirátu“

Pohled na islám jako na „náboženství silných“ přivedlo mnoho radikálních pravičáků až k obdivu k mudžahedínům Kavkazského emirátu, kteří v té době zrovna terorizovali Ingušsko, kde páchali jeden teroristický útok za druhým. Zajímavá fakta vyplývají na povrch také v případě Ilji Gorjačeva.

V srpnu roku 2009 Nikita Tichonov poslal Gorjačevovi citáty z jeho rozhovoru s jakýmsi „Muchou“. Podle materiálů z případu Gorjačeva je řeč o petrohradském nacistovi Alexeji „Mucha“ Maximovi.

Mezi ruskými skinheady je Maximov legendární postavou. Vůdce nejstarší petrohradské skinheadské brigády Totenkopf si odseděl 9 let za vraždu. Na svobodu vyšel v roce 2009 a společně s vůdcem brigády Šulc-88 (Шульц-88) Dmitrijem Bobrovem (zde video s Bobrovem pod všeříkajícím názvem Про Майдан и Чечню /Za Majdan a Čečensko/, pozn. DP) založil organizaci Nacionálně socialistická iniciativa (Национал-социалистическая инициатива - odkaz na tendenční zdroj Sova Center, pozn. DP). Několikrát se účastnil pochodů na počest 14. dobrovolnické divize „Halič“ ve Lvově na Ukrajině.

Alexej „Mucha“ Maksimov na Ruském pochodu (Русский марш), 2013

„Džihád na Kavkaze je plodem islámu a nenávisti k Ruské federaci a režimu,“ objasnil Maximov. „Slované jedou do Čečenska, protože je tam možné cvičit v podmínkách reálných bojů.“ „Devět z deseti konvertuje k islámu až tam. Protože to je mocná víra.“

Přibližně ve stejnou dobu píše Gorjačevovi jistý Sergej „Oper“ Golubjev (Сергей „Опер“ Голубев), vůdce ruské pobočky mezinárodní neonacistické organizace Blood and Honour. „Mnoho NS i **skin-džamátů** (sic!) podporuje Doku.“ (Doku Umarov, nyní zesnulý vůdce „Kavkazského emirátu“ – poznámka Lenta.ru).

Gorjačev říká své známé, že Golubjev připravuje džihád na Rusi. „Jeho základna je v Orjolu, adepty jsou místní plus Novoross (divize Blood and Honour v Novorossijsku – poznámka Lenta.ru). **Kontakty s Čečenci se ani neskrývají.** Všichni adepty jsou v tranzu z Timura Mucurajeva /Тимур Муцуряев/ a obdivují „hrdinský čin“ Movsara Barajeva (velitele útoku v moskevském divadle na Dubrovce – poznámka Lenta.ru). Gorjačev nevylučoval, že se jedná o výcvik „opravdové skupiny NS teroristů.“

Rok poté se Orjolem prohnala série výbuchů. Podomácku vyrobené nálože vybuchly v kavkazských kavárnách, v muslimské modlitebně i v budově prokuratury. Sabotéři byli nazváni „orlovskými partyzány“ (Орловские партизаны). Po zadržení dvou skupin nacionalistů, členové jedné z nich přinesli zajímavá svědectví.

Vůdce „orlovských partyzánů“ Viktor Lukonin vypověděl, že v lednu roku 2009 na koncertě neonacistických kapel v Orlu přistoupil k mikrofonu Sergej „Oper“ Golubjev jako představitel hnutí Blood and Honour. Objasn timer, že v Rusku se vede opravdová válka proti ruskému národu, a všem zdravě myslícím Rusům nezbyává nic jiného než bojovat. Zvláštní pozornost věnoval Golubjev činnosti separatistů na Severním Kavkaze, které nazval reálnou silou oponující režimu.

Po koncertě Golubjev opět hovořil o čečenských separatistech a navrhol kopírovat jejich taktiku. Navrhol obrátit pozornost na přednášky a videa Saída Burjatského (Саид Бурятский – vl. jménem Alexandr Alexandrovič Tichomirov, pozn. DP), který propaguje ideje islámu a boje proti současnému režimu.

V materiálech Gorjačeva případu je dopis, které poslal 22. září 2009 jednomu z lídrů hnutí „Místní“ (Местные). Tam Gorjačev oznamuje, že v průběhu roku 2009, představitelé Blood and Honour několikrát navštívili Čečensko a kontaktovali se s [místním] podsvětím. Poznamenává, že tehdy se výrazně změnila rétorika oficiálních [webových] stránek Blood and Honour, od teď hlavní nepřítel „gangu FSB a Ministerstva Vnitřní,“ což plně korespondovalo se stylistikou Kavkaz-centra (Кавказ-центр). Blood and Honour navázala vztah s NORM, a i přestože se její lídr Harun ar-Rusi (Sidorov) nalézal od roku 2009 v emigraci, navázali kontakt s ním.

Publikujíc svoje memoáry na internetovém blogu, Gorjačev vzpomínal na svoje styky s Golubjevem. „Vím o tom, že v březnu roku 2009 Sergej navštívil Čečensko, kde se zdržel týden... Poslal mi SMS s pozdravem z Gudermesu.“ Tématika jejich komunikace se změnila. Golubjev pořád jen hovořil o Čečensku, wahhábismu atd. **Brzo na to si lídři jiných nacionalistických organizací začali stěžovat na islamizaci Blood and Honour.**

Z čisté úcty

„Na konci nultých opravdu kolovaly informace o tom, že někteří se chytají na Severní Kavkaz k mudžáhidům, vytvořit spojenecké vztahy s nimi, zajistit informační podporu apod.“ – řekl Lenta.ru vůdce Nacionálně-konzervativního hnutí (Национально-Консервативное Движение) Michail Očkin, v minulosti vlivný aktivista ultrapravicového hnutí v hlavním městě (Moskvě). **„Většina nacionalistů to odsoudila.“**

Takové případy se podle slov Očkina stávaly i později. Na setkáních ruských nacionalistů se často potkával s ruskými muslimy. **Když popisoval příčiny, které vedly nacionalisty k přijetí islámu, poukazoval na, v průběhu boje rodící se, úctu k silnému nepříteli a jeho protisystémovému postoji.**

„Lidé s protestními či kriminálními sklony skutečně tvoří značné procento lidí konvertujících **nikoliv k islámu, ale k islámským sektám,**“ dodává odborník na fenomén ruských muslimů, doktor historických věd Roman Silantjev. – Zde je možné připomenout bratry Kovtuny (přesněji **Alexandra Kovtuna**, pozn. DP) z bandy „přímořských partyzánů“, kteří byli dříve nazi-skinheady.“ Jestli se podíváte na stránky Varvary Karaulové v sociálních sítích, uvidíte i její sympatie k nacismu. Na internetu se mi podařilo najít několik vzpomínek ultrapravičáků, členů RNE, skinheadů, prostě fašistů, kteří konvertovali k islámu po tom, co se rozhodli zajímat se o ideje svých nepřátel.“

Výsledkem ideologické orientace na „Kavkazský emirát“ byla celá série teroristických útoků v ruských regionech, která začala v roce 2010. Blood and Honour byla v Rusku zakázána a odešla do ilegality. O něco později byla rozprášena NORM. V roce 2014 se jeho členové přesunuli na Ukrajinu, kde vstoupili do aliance s Ukrajinským muslimským centrem (mezi jeho zakladateli byl ten samý Saíd, Alexandr Ogorodnikov z „Oděského džamátu“).

СИЛА

Славяно-Исламская Лига

**Национальная организация
русских мусульман**

**Український
мусульманський центр**

SILA - Slovansko islámská liga

Vztahy těchto organizací s islamistickými radikály nicméně nebyly plně poodhaleny. Mezitím islámisté, včetně těch členů „Kavkazského emirátu“, kteří odešli do Sýrie a přísahali na věrnost Islámskému státu, aktivně verbují sympatizanty v Rusku.

„Není pochyb, že ruští muslimové představují zvýšenou teroristickou hrozbu“ – říká Silant’ev. „Ve zprávách o teroristech figurují ruští muslimové velmi často, snad pouze Dagestánci je předčí. Existují případy, například Alexej Alexejev z Tjumeni, kdy se novoobrácení muslimové stávali nejprve členy Hizb ut-Tahrír a pak Islámského státu.“

V listopadu roku 2015 by Alexejev zadržen v Antálii, kde byl členem skupiny připravující útoky v době summitu G20.

Analýza Vladislava Malceva Арийский джихад: Зачем русским ультраправым ислам vyšla na stránkách Lenta.ru 22. února 2016.